

Na presudu K-178/06

Odgovor - prigovor na žalbu tužiteljice:

I

U predmetu pod gornjim brojem okrivljenik u zakonskom roku podnosi odgovor - prigovor na žalbu tužiteljice, koju je tužiteljica podnijela nakon presude, a zbog odluke o kaznenoj sankciji. Okrivljenik se odgovorom - prigovorom na žalbu referira na cjelokupni sadržaj tužiteljčine žalbe te pri tom uvodi nove dokaze, a koji nisu objektivno mogli biti predloženi na glavnoj raspravi.

II

Predmetnom presudom tuženik je proglašen krivim zbog počinjenja kaznenog djela pronošnja klevete putem web stranice vukovarac.net, u visini od 20 prosječnih dnevnih dohodaka u Republici Hrvatskoj.

III

U točki 3. tužiteljčine žalbe na presudu navodi se da sud pri odmjeravanju kazne nije u dovoljnoj mjeri uzeo u obzir stupanj krivnje i otegotne okolnosti te zbog toga tuženik nije kažnjen na "način koji je podoban proizvesti odgovarajuće učinke generalne i specijalne prevencije".

Tuženik izjavljuje da je ova formulacija besmislena jer podobni načini kažnjavanja postoje u političkom rječniku, ali ne i u kazneno-pravnom. Ova formulacija govori samo i jedino o tome da Sud nije dovoljno podobno izrekao presudu i da bi u nastavku trebao biti podobnijim i usklađenijim sa željom obitelji političara saborskog zastupnika, što će onda naravno biti nagrađeno sukladno količini podobnosti sudskog arbitra.

IV

U točki 5. žalbe tužiteljica navodi da se tuženik dugotrajno izrugivao s osobom privatne tužiteljice i njezinom obitelji na svojoj web stranici, pa je to nastavio i na glavnoj raspravi pred prvostupanjskim sudom, te je doveo do toga da se na navedenoj stranici pojavio i poziv na ubojstvo privatne tužiteljice koji tuženik nije htio ukloniti.

Tuženik izjavljuje da tužiteljica putem ove formulacije izriče insinuacije i neistine jer:

a) tuženik se na stranici vukovarac.net nije izrugivao tužiteljici. Obitelj tužiteljice podnijela je u kratkom vremenskom razdoblju šest tužbi protiv tuženika, a tuženik je njihovim postavljanjem na web stranicu samo upoznao javnost s onim što mu se dešava, s prvenstvenim strahom od posljedica pri prijateljima obitelji lokalnog političara i kasnije saborskog zastupnika, ali nikako iz želje za izrugivanjem tužiteljice.

b) tuženik se na glavnoj raspravi nije izrugivao tužiteljici, a da je tome tako dokaz je i zapisnik s glavne rasprave kao jedini mjerodavni pokazatelj tijeka same rasprave.

c) takozvani poziv na ubojstvo tužiteljice, komentar članka koji se na stranici pojavio 23. rujna 2005. godine glasio je ovako:

OOOO---OOOO---OOOO--- PA KUCKA MATORA TREBA JE UBIT KAO NIJE
BILA ONA NEKI TAMO SEF;KURAC SAMO KAD TREA DIGNUT PLACU
ONDA DOBIJA SEFOVSKU PLACU PA ZNA SE DOBRO DA JU JE MUZ
POSTVIO NA TU FUKCIJU JEL SAD KAO NIJE NA PAPIRU AL KAD SU PARE
ONDA DA PA NJENOG MUZA TREGA TUZITI ZBOG ZLOUPORABE
POLOZAJA OVLAŠTI KAO I MNOGE DRUGE U OVOM GRADU ;;;NAPRIMJER

CASNOG SUDCA ANTU ZELJKA;;; KOJI JE LJUDE PRVO PROGLASVAO MRTVIM P ONDA NESTALIM TE OBITELJ ZAPOSILIO NA SUDU

Tužiteljica u žalbi kaže da ovaj komentar tuženik nije htio ukloniti.

1. Tuženika nitko nije zatražio ukloniti ovaj komentar. Uz to tuženik podsjeća da se od trenutka postavljanja web stranice vukovarac.net 2002. godine komentari na članke nisu moderirali niti je sama skripta za vijestikolumne omogućavala jednostavno uklanjanje komentara. Uz sve to tuženik nije čitao komentare članaka niti je pridavao značaja anonimnim izljevima frustracija. Uz sve to tuženik nije imao zakonsku obvezu moderiranja komentara članaka, pa ni regiranja u skladu s pogrešno formuliranim dopisom odvjetnika Hodaka kojim se traži brisanje članka "Oproštajno pismo najmilijem od svih" i dostavljanje imena osoba koje su pisale članke i komentirale, a sve s pozivom na Zakon o medijima kojemu stranica vukovarac.net nije podlijegala jer nije bila medij po tumačenju tog Zakona.

2. Tuženik ne može suditi o ozbiljnosti izrečenog komentara niti o namjeri komentatora da taj njegov komentar postane pozivom na ubojstvo tužiteljice, ali želi istaknuti da je tužiteljica imala i pravo i obvezu, u slučaju da se osjetila ugroženom predmetnim komentarom, o tome obavijestiti policiju koja bi onda poduzela potrebne mjere. Tuženika u svezi predmetnog komentara nitko nikada nije kontaktirao niti zatražio od njega IP adresu komentatora koja bi onda dovela sudskim nalogom do telefonskog broja s kojeg je komentar poslan. Dakle, ni sama tužiteljica komentar nije shvatila kao prijetnju ili opasnost, da bi kasnije u svim tužbama baš taj komentar navodila jednim od ključnih u svojoj namjeri imputiranja krivice tuženiku.

V

U točki 5. žalbe tužiteljica navodi sljedeći neistiniti iskaz: "Iz provedenih dokaza, razvidno je, također, da je okrivljenik s očitom namjerom osvećivanja privatnoj tužiteljici zbog sudskih postupaka koje je pokrenula protiv njega, čitavu svoju internet stranicu posvetio upravo blaćenju njezine obitelji..."

Tuženik izjavljuje da internet stranica vukovarac.net nije u njegovom vlasništvu i prilaže izlistanje s web stranice whois.com. Vlasnik domene vukovarac.net je američka tvrtka DomainsByProxy, a vlasnik prostora za smještaj web stranice je američka tvrtka HostEasier.

VI

U točki 6. žalbe tužiteljica prilaže kao dokaz sadržaj kolumne "Kad moćnici tuže - ishod se zna" nanovo tretirajući svaki članak objavljen na stranici pozivom na vrijeđanje.

Tuženik izjavljuje da članak nije poziv na vrijeđanje, te da članak služi samo radi vođenja javne evidencije u bogatoj tuženičkoj arhivi, na američkoj web stranici vukovarac.net koja je u vlasništvu američke tvrtke.

VII

Tuženik izjavljuje da je iz svih tužbi i priloga tužbama, razvidno da je i u ovom, jednom od šest sudskih postupaka protiv tuženika koje je pokrenula obitelj Štengl te jednom od dvadesetak tužbi koje je obitelj ukupno plasirala tijekom 2005. godine protiv građana i medija, osnovna namjera obitelji tužiteljice napraviti posao sinu Krunoslavu, vježbeniku kod punomoćnika - odvjetnika Hodaka, odnosno napraviti posao odvjetničkom uredu Hodak, te koristeći evidentnu političku moć

saborskog zastupnika i mogućnost izravnog i neizravnog utjecaja na sudstvo, koristeći pri tom čak i izraze poput "podobni način kažnjavanja okrivljenika", dobiti sve pokrenute obiteljske poslove - tužbe.

Zbog toga tuženik još jednom izjavljuje da u ovom predmetnom slučaju nije kriv po točki 200. Kaznenog zakona i moli nadležni viši Sud da presudu preinači i tuženika u potpunosti oslobodi krivice u ovom politički interesno motiviranom procesu!